

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หนึ่งร้อยห้าสิบหก

การเปิดเผยนิมิตสุดท้ายของดาเนียล:

มุมมองแบบมิลเลอไรต์ต่อสัจธรรมแห่งคำพยากรณ์สำหรับปัจจุบัน

Jeff Pippenger

2024-03-24

เรากำลังเริ่มต้นการพิจารณานิมิตสุดท้ายของดาเนียลโดยประยุกต์ใช้หลักการที่แสดงไว้โดยอัลฟาและโอเมกา ซึ่งชี้ให้เห็นว่าพระองค์ทรงระบุจุดจบด้วยจุดเริ่มต้นอยู่เสมอ ดังนั้น เบลเทซซาร์ ผู้ซึ่งก็คือดาเนียลในข้อแรกของนิมิตสุดท้ายของดาเนียล จึงยอมถูกนำเสนอไว้ด้วยในตอนท้ายของนิมิตเดียวกันนั้นด้วย เราได้ชี้แล้วว่าเบลเทซซาร์เป็นตัวแทนของประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าในยุคสุดท้าย ผู้ซึ่งเข้าใจ "chazon" คือนิมิตแห่งประวัติศาสตร์คำพยากรณ์ ดังที่ถ่ายทอดโดยคำว่า "thing" ในข้อหนึ่ง นิมิตแห่งประวัติศาสตร์คำพยากรณ์นั้นคือ "เจ็ดเวลา" แห่งเลวีนิติ 26 ซึ่งเท่ากับสองพันห้าร้อยยี่สิบปี เบลเทซซาร์ยังเข้าใจ "vision" ในข้อหนึ่งด้วย ซึ่งก็คือนิมิต "mareh" แห่งสองพันสามร้อยปี อันเป็นตัวแทนของการปรากฏขึ้นอย่างฉับพลันของพระคริสต์

ในบทที่สิบสอง ดาเนียลเป็นภาพแทนของขบวนการทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และยังเป็นภาพแทนของขบวนการทูตสวรรค์องค์ที่สามด้วย เพราะว่าทั้งสองขบวนการทำให้คำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นสำเร็จครบถ้วน ในบทที่สิบสอง มีความจริงอย่างน้อยห้าประการที่เป็นส่วนหนึ่งของขบวนการมิลเลอไรต์ ซึ่งเป็นภาพแทนของความจริงที่ขบวนการทูตสวรรค์องค์ที่สามจะต้องประสบและเข้าใจด้วยเช่นกัน ทั้งสองขบวนการทำให้คำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นสำเร็จครบถ้วน และหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาของทั้งสองขบวนการจำเป็นต้องเข้าใจข้อเท็จจริงเชิงพยากรณ์นั้น ทั้งสองขบวนการต้องเข้าใจความจริงเชิงพยากรณ์ประการแรกที่มีมิลเลอร์ได้รับการทรงนำให้ตระหนัก ดังที่เป็นภาพแทนโดย "เจ็ดวาระ" ในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ส่วนประสบการณ์และความเข้าใจอีกสามประการที่ขนานกันนั้นพบได้ในข้อพระคัมภีร์ไม่กี่ข้อสุดท้ายของบทนี้

และตั้งแต่เวลาที่การถวายบูชาประจำวันถูกยกเลิกไป และสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งก่อให้เกิดความมรกร้างถูกตั้งขึ้น จะมีอยู่หนึ่งพันสองร้อยเก้าสิบวัน ความสุขมีแก่ผู้ที่เฝ้าคอย และมาถึงหนึ่งพันสามร้อยสามสิบห้าวัน แต่ท่านจงดำเนินไปตามทางของท่านจนถึงวาระสุดท้าย เพราะท่านจะได้พักสงบ และจะยืนอยู่ในส่วนของท่านเมื่อสิ้นสุดกาลวันทั้งหลาย ดาเนียล 12:11-13

ประชากรส่วนที่เหลืออยู่ของพระเจ้าในพระธรรมวิวรณ์มีลักษณะเชิงพยากรณ์สำคัญสามประการ คือ พวกเขาปรึกษาพระบัญญัติของพระเจ้า มีความเชื่อของพระเยซู และยึดมั่นในพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์

แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "จงเขียนไว้ว่า ผู้ที่ได้รับเชิญมาสู่งานเลี้ยงอภิเษกสมรสของพระเมษโปดกก็เป็นสุข" และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "ถ้อยคำเหล่านี้เป็นพระวจนะแท้ของพระเจ้า" แล้วข้าพเจ้าก็กราบลงที่เท้าของท่านเพื่อจะนมัสการท่าน แต่ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "อย่ากระทำเช่นนั้นเลย ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้ร่วมกับท่าน และกับบรรดาพี่น้องของท่านผู้มีคำพยานของพระเยซู จงนมัสการพระเจ้าเถิด เพราะว่าคำพยานของพระเยซูนั้นเป็นจิตวิญญาณแห่งคำพยากรณ์" วิวรณ์ 19:9, 10

พวกมิลเลอไรต์เข้าใจอย่างถูกต้องว่า “เครื่องบูชาประจำวัน”

ในพระธรรมดาเนียลเป็นสัญลักษณ์แทนลัทธินอกศาสนา และว่า “เวลาที่เครื่องบูชาประจำวัน” ถูก “นำออกไป” นั้น คือปี 508 การปฏิเสธความจริงข้อนี้ก็คือการปฏิเสธสิทธิอำนาจของ “พระโอวาทของพระเยซู” ซึ่ง “เป็นจิตวิญญาณแห่งคำพยากรณ์”

เพราะว่าจิตวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าพวกมิลเลอไรต์เข้าใจ “เครื่องบูชาประจำวัน” ได้อย่างถูกต้อง

“แล้วข้าพเจ้าได้เห็นเกี่ยวกับคำว่า ‘Daily’ ว่า คำว่า ‘sacrifice’ นั้นเป็นคำที่ปัญญาของมนุษย์เต็มเข้าไป และมีได้เป็นส่วนหนึ่งของข้อความเดิม; และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้แก่บรรดาผู้ที่ประกาศเสียงร้องเรื่อง โมงยามแห่งการพิพากษา

เมื่อยังมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอยู่ก่อนปี 1844

เกือบทั้งหมดล้วนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ ‘Daily;’ แต่ตั้งแต่ปี 1844

เป็นต้นมา ในท่ามกลางความสับสน ก็ได้มีการยอมรับทัศนะอื่น ๆ

และความมืดกับความสับสนก็ได้ติดตามมา” Review and Herald, November 1, 1850.

พวกมิลเลอไรต์เข้าใจว่าการต่อต้านของลัทธินอกศาสนาต่อการขึ้นสู่อำนาจของสันตะปาปาในปี 538

ได้ถูกขจัดออกไปในปี 508 พวกมิลเลอไรต์เข้าใจถูกต้อง แต่ความเข้าใจของพวกเขามีขอบเขตจำกัด

ประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย ผู้ซึ่งถูกแทนด้วยเบลเชซซาร์ในข้อหนึ่ง จะมองเห็นว่าช่วงเวลาตั้งแต่ปี 508 ถึง 538 เป็นช่วงเวลาเชิงพยากรณ์

ซึ่งมีแบบอย่างโดยช่วงเวลาเตรียมพร้อมสามสิบปีในประวัติของพระคริสต์

อันนำหน้าการที่พระองค์ทรงได้รับการเจิมด้วยฤทธิ์อำนาจ ณ พิธีบัพติศมาของพระองค์

พวกเขาจะเห็นว่าช่วงเวลาเชิงพยากรณ์นั้นยังเป็นตัวแทนของช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ตั้งแต่ปี 1776 จนถึงปี

1798 อีกด้วย และทั้งสามช่วงเวลานั้นล้วนเป็นตัวแทนของเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

ซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และสิ้นสุดลงเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงมาถึงนั่นเอง

ในบทที่สิบสอง ดาเนียลเป็นตัวแทนของพวกมิลเลอไรต์ และของความจริงสำคัญห้าประการกับประสบการณ์ห้า

ประการที่ต้องถูกรื้อฟื้นซ้ำอีกในบรรดาผู้ซึ่งเบลเชซซาร์เป็นตัวแทน

ความจริงและประสบการณ์ประการที่สามของพวกมิลเลอไรต์คือ “ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ

‘เครื่องบูชาประจำวัน,’ ... องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทาน ...

แก่บรรดาผู้ที่ประกาศเสียงร้องเรื่อง โมงยามแห่งการพิพากษา”

การปฏิเสธความจริงนั้นก็คือการปฏิเสธงานเขียนของเอลเลน ไวท์ ซึ่งคือพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์

ความจริงและประสบการณ์ประการที่สี่ของพวกมิลเลอไรต์ และของบรรดาผู้สื่อสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

คือคำพยากรณ์เรื่องหนึ่งพันสามร้อยสามสิบห้าปี ซึ่งเริ่มต้นในปีที่ “เครื่องบูชาประจำวัน” ถูกนำออกไป

คือในปี 508.

เมื่อเริ่มต้นที่ปี 508 หนึ่งพันสามร้อยสามสิบห้าปีนำหน้าไปถึงปี 1843 แต่ไม่ใช่เพียงปี 1843 เท่านั้น

เพราะแท้จริงแล้วคำพยากรณ์ชี้ไปยังวันสุดท้ายของปี 1843 โดยเฉพาะ เพราะมีข้อความว่า “Blessed is he that waiteth, and cometh to the thousand three hundred and five and thirty days.”

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “cometh” คือ “naga” และมีความหมายว่า “แต่ต้อง” หรือ “วางมือบน” ดังนั้น

คำพยากรณ์นี้จึงมีความหมายว่า “blessed is he that waiteth, and” แต่ต้องหรือวางมือบนปี 1843.

พระพรแห่งการรอคอยในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์มีไว้สำหรับหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาเหล่านั้น

ผู้ซึ่งประสบกับความผิดหวังครั้งแรก แต่ยังคงรอคอยนิมิตที่เนินช้า ดังที่ชาวมิลเลอไรต์ได้รอคอย

“นิมิตที่เนินช้า” ตามความสำเร็จสมจริงของอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน และพระธรรมฮาบากุกบทที่สอง

พวกเขาก็ได้รับพระพร ในช่วงเวลาแห่งการเนินช้า นั้น พวกเขาจึงเห็นว่าตนกำลังทำให้อุปมานั้นสำเร็จสมจริง

และว่าในที่สุดนิมิตจะ “กล่าว” ช่วงเวลาแห่งการเนินช้าและความผิดหวังของพวกเขาตั้งอยู่บนการระบุที่ไม่ถูกต้องว่าระยะเวลาสองพันสามร้อยปีจะสิ้นสุดลงในปี 1843 แต่นิมิตนั้นแท้จริงแล้วมีไว้สำหรับปี 1844 ความผิดหวังของพวกเขาตั้งอยู่บนประสบการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อปี 1843 สิ้นสุดลงโดยปราศจากการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ความผิดหวังของพวกเขา และพระพรที่ประกาศแก่บรรดาผู้ซึ่งหลังจากนั้นเลือกที่จะรอคอย ล้วนตั้งอยู่บนวันสุดท้ายอย่างแท้จริงของปี 1843 ซึ่ง “ตะต่อง” หรือ “มาถึง” ปี 1844.

ประสบการณ์แห่งความผิดหวังครั้งแรก อันเป็นความสำเร็จตามคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น เป็นสิ่งที่เข้าใจและถูกทำซ้ำอีกในบรรดาผู้ที่เบลเทซซาร์เป็นตัวแทน ความจริงและประสบการณ์ประการที่ห้าที่จะได้รับการตระหนักโดยผู้ที่เบลเทซซาร์เป็นตัวแทนก็คือว่า ณ “ปลายวาระทั้งหลาย” ดาเนียลจะ “ยืนอยู่ในส่วนของตน”

“ดาเนียลได้ยืนอยู่ในส่วนของตนนับตั้งแต่ตราประทับถูกเปิดออก และแสงสว่างแห่งความจริงได้ส่องลงมาบนนิมิตทั้งหลายของเขา เขายืนอยู่ในส่วนของตน โดยเป็นพยานถึงคำพยานซึ่งจะต้องเป็นที่เข้าใจในวาระสุดท้ายของวันทั้งหลาย” Sermons and Talks, เล่ม 1, 225, 226.

ชาวมิลเลอร์ไรต์ได้ประสบกับกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งสำเร็จขึ้นโดยการเพิ่มพูนแห่งความรู้ที่มาจากพระธรรมดาเนียล เมื่อพระธรรมนั้นถูกเปิดผนึกในปี 1798 ผู้ที่เบลเทซซาร์เป็นตัวแทนจะประสบกับกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งสำเร็จขึ้นโดยการเพิ่มพูนแห่งความรู้ที่มาจากพระธรรมดาเนียล เมื่อพระธรรมนั้นถูกเปิดผนึกในปี 1989 พวกเขาจะเข้าใจด้วยว่าพระธรรมดาเนียลมีจุดประสงค์พิเศษในการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

“เมื่อพระเจ้าประทานงานพิเศษแก่ผู้หนึ่งให้กระทำ เขาจะต้องยืนอยู่ในส่วนและตำแหน่งของตนดังที่ดาเนียลได้กระทำ พร้อมทั้งจะตอบรับการทรงเรียกของพระเจ้า พร้อมทั้งจะกระทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ” Manuscript Releases, volume 6, 108.

ในฐานะที่เคยเป็นชาวเลาตีเซียมาก่อน ผู้ที่เบลเทซซาร์เป็นตัวแทนจะตระหนักว่าการฟื้นฟูครั้งสุดท้ายนั้นสำเร็จลุล่วงผ่านทางพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ ซึ่งเป็นพระธรรมเล่มเดียวกัน.

“เมื่อหนังสือดาเนียลและวิวรณ์ได้รับความเข้าใจดียิ่งขึ้น บรรดาผู้เชื่อจะมีประสบการณ์ทางศาสนาที่แตกต่างไปโดยสิ้นเชิง... สิ่งหนึ่งที่จะเข้าใจอย่างแน่นอนจากการศึกษาพระธรรมวิวรณ์ก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับประชากรของพระองค์นั้นใกล้ชิดและแนบแน่น” The Faith I Live By, 345.

ในฐานะที่เคยเป็นชาวเลาตีเซียมาก่อน พวกเขาจะได้ตระหนักถึงสภาพเลาตีเซียของตน และตระหนักว่าฝ่ายจิตวิญญาณแล้วตนตายดังหุบเขาแห่งกระดูกแห่ง และเพื่อตอบสนองต่อคำพยานอันตรงไปตรงมาที่กล่าวถึงสภาพซึ่งตายและหลงหายของตน พวกเขาจะตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องมีชีวิตเป็นลำดับแรกสุด

“การฟื้นฟูแห่งความเคร่งศาสนาที่แท้จริงท่ามกลางพวกเรานั้น เป็นความจำเป็นที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเร่งด่วนที่สุดเหนือความจำเป็นทั้งปวงของเรา การแสวงหาสิ่งนี้ควรเป็นภารกิจแรกของเรา” Selected Messages, book 1, 121.

พระสัญญาในพระคัมภีร์คือ ผู้ใดแสวงหา ผู้นั้นจะพบ และแล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำเขาให้เข้าใจว่าเป็นหนังสือดาเนียลและวิวรณ์ที่ก่อให้เกิดการฟื้นฟูฝ่ายจิตวิญญาณอันจำเป็นนั้น

“เมื่อเราในฐานะประชากรเข้าใจว่าหนังสือเล่มนี้มีความหมายต่อเราอย่างไร จะเห็นการฟื้นฟูครั้งยิ่งใหญ่เกิดขึ้นท่ามกลางเรา” Testimonies to Ministers, 113.

ตอนจบของนิมิตสุดท้ายของดาเนียล ดังที่ปรากฏในบทที่สิบสอง

ระบุถึงประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าในยุคสุดท้าย

ดังที่แทนไว้โดยเบลเชซซาร์ ในข้อแรกของนิมิตสุดท้าย ตรึงดาเนียล ซึ่งแทนไว้ในฐานะเบลเชซซาร์ เข้าใจถึงนิมิตภายในเรื่องสองพันสามร้อยปี และนิมิตภายนอกเรื่องสองพันห้าร้อยยี่สิบปี เขาเข้าใจถึง “สิ่งนั้น” และ “นิมิต” เขาเข้าใจถึงนิมิต chazon และนิมิต mareh

เขาเข้าใจถึงการเหยียบย่ำสถานนมัสการและพลโยธาให้ตกต่ำลง และการฟื้นฟูสถานนมัสการและพลโยธา เขาเข้าใจถึงนิมิตแห่งแม่น้ำอูไลและแม่น้ำฮิดเดเคล

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

“มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาพระวจนะของพระเจ้าอย่างใกล้ชิดยิ่งกว่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรให้ความสนใจต่อพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์อย่างไม่เคยมีมาก่อน ในประวัติศาสตร์แห่งงานของเรา ในบางประเด็นเกี่ยวกับอำนาจโรมันและสันตะปาปา เราอาจกล่าวให้น้อยลงได้ แต่เราควรให้ความสนใจไปยังสิ่งที่บรรดาผู้พยากรณ์และอัครทูตได้เขียนไว้ภายใต้การดูแลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงกำหนดจัดวางทั้งในการประกาศคำพยากรณ์และในเหตุการณ์ทั้งหลายที่ได้พรรณนาไว้ เพื่อสอนว่าเครื่องมือมนุษย์จะต้องถูกกันให้อยู่นอกสายตา ซ่อนไว้ในพระคริสต์

และให้องค์พระผู้เป็นเจ้าจอมฟ้าและธรรมบัญญัติของพระองค์ได้รับการยกย่อง จงอ่านพระธรรมดาเนียล จงทบทวนประวัติศาสตร์ของบรรดาอาณาจักรที่ได้ถูกแทนภาพไว้ ณ ที่นั้นที่ละประเด็น จงมองดูรัฐบุรุษสภาทั้งหลาย กองทัพอันทรงอำนาจ

และจงเห็นว่าพระเจ้าทรงกระทำการอย่างไรเพื่อทรงเหยียดความเยอหยิ่งของมนุษย์ลง และทรงให้ศักดิ์ศรีอันรุ่งเรืองของมนุษย์คลุกอยู่ในอุลิติน....”

“ความสว่างที่ดาเนียลได้รับจากพระเจ้านั้น ได้ทรงประทานไว้เป็นพิเศษสำหรับยุคสุดท้ายเหล่านี้ นิมิตทั้งหลายที่เขาได้เห็น ณ ริมฝั่งแม่น้ำอูไลและแม่น้ำฮิดเดเคล อันเป็นแม่น้ำใหญ่แห่งชินาร์ บัดนี้กำลังอยู่ในกระบวนการสำเร็จตามนั้น และเหตุการณ์ทั้งสิ้นที่ได้พยากรณ์ไว้จะบังเกิดขึ้นในไม่ช้า”

“จงพิจารณาสภาพการณ์ของชนชาติยิวในเวลา คำพยากรณ์ของดาเนียลได้ถูกประทานไว้.

“ขอให้เราอุทิศเวลาให้มากยิ่งขึ้นแก่การศึกษาพระคัมภีร์ เราไม่เข้าใจพระวจนะอย่างที่เราคควรจะเข้าใจ พระธรรมวิวรณ์เริ่มต้นด้วยพระบัญชาที่ให้เราเข้าใจคำสั่งสอนที่บรรจุอยู่ในนั้น ‘ความสุขมีแก่ผู้ที่ย่าน และบรรดาผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้’ พระเจ้าทรงประกาศ ‘และรักษาสิ่งสารพัดที่เขียนไว้ในนั้น เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว’

เมื่อเราในฐานะชนชาติหนึ่งเข้าใจว่าพระธรรมเล่มนี้มีความหมายต่อเราอย่างไร

จะปรากฏการฟื้นฟูครั้งใหญ่ท่ามกลางเรา เรายังไม่เข้าใจบทเรียนที่พระธรรมนี้สอนอย่างถ่องแท้ ทั้ง ๆ ที่เราได้รับพระบัญชาให้ค้นหาและศึกษา”

“ในอดีต บรรดาครูอาจารย์ได้ประกาศว่าพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์เป็นหนังสือที่ถูกผนึกไว้ และประชาชนก็ได้หันเหไปจากพระธรรมเหล่านั้น

มานซึ่งด้วยความสับสนอันปรากฏภายนอกได้ทำให้คนเป็นอันมากไม่กล้าเปิดออกนั้น

พระหัตถ์ของพระเจ้าเองได้ทรงยกออกจากพระวจนะของพระองค์ส่วนเหล่านั้นแล้ว แม้แต่ชื่อ ‘วิวรณ์’

เองก็ขัดแย้งกับคำกล่าวที่ว่าหนังสือนี้เป็นหนังสือที่ถูกผนึกไว้ ‘วิวรณ์’ หมายความว่า

มีบางสิ่งที่สำคัญถูกเปิดเผย ความจริงทั้งหลายในหนังสือนี้มีถึงผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ในวาระสุดท้ายเหล่านี้

เรากำลังยืนอยู่โดยมีม่านถูกยกออกแล้ว ณ สถานบริสุทธิ์แห่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เราไม่ควรยืนอยู่ภายนอก

เราควรเข้าไป ไม่ใช่ด้วยความคิดที่ประมาทและขาดความยำเกรง ไม่ใช่ด้วยอย่างเข้าอันหุนหันพลันแล่น แต่ด้วยความเคารพและความยำเกรงพระเจ้า
เรากำลังเข้าใกล้เวลาที่คำพยากรณ์ในพระธรรมวิวรณ์จะสำเร็จเป็นจริง....”

“เรามีพระบัญญัติของพระเจ้าและคำพยานของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นวิญญาณแห่งคำพยากรณ์
อัญมณีอันล้ำค่าปรากฏอยู่ในพระวจนะของพระเจ้า
บรรดาผู้ที่ค้นคว้าพระวจนะนี้ควรรักษาจิตใจให้แจ่มใสอยู่เสมอ
พวกเขาไม่ควรปล่อยตัวตามความอยากอันวิปริตในการกินหรือการดื่มเลย”

“หากพวกเขาทำเช่นนี้ สมองจะสับสน; พวกเขาจะไม่สามารถทนต่อความตรากตรำของการขุดค้นลงไปให้
ลึกเพื่อค้นหาความหมายของสิ่งเหล่านั้นซึ่งเกี่ยวข้องกับฉากสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์โลกนี้ได้

“เมื่อหนังสือดาเนียลและวิวรณ์เป็นที่เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น
บรรดาผู้เชื่อจะมีประสบการณ์ทางศาสนาที่แตกต่างไปโดยสิ้นเชิง
เขาทั้งหลายจะได้รับการเปิดเผยให้เห็นประตูแห่งสวรรค์ที่เปิดอยู่มากเพียงนั้น
จนจิตใจและความคิดจะประทับซึ่งด้วยลักษณะนิสัยที่ทุกคนจำเป็นต้องพัฒนา
เพื่อจะได้ประจักษ์ถึงความสุขอันเปี่ยมด้วยพระพร ซึ่งจะเป็นบำเหน็จของผู้มีใจบริสุทธิ์”

“องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงอวยพระพรแก่ทุกคนที่แสวงหาด้วยใจถ่อมและอ่อนสุภาพ
เพื่อจะเข้าใจสิ่งซึ่งได้ทรงสำแดงไว้ในพระธรรมวิวรณ์
หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหามากมายซึ่งเปี่ยมด้วยความเป็นอมตะและบริบูรณ์ด้วยพระสิริ
จนทุกคนที่อ่านและค้นคว้าอย่างเอาจริงเอาจังยอมได้รับพระพรสำหรับบรรดา
‘ผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้ และรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเขียนไว้ในนั้น’”

“สิ่งหนึ่งที่จะเข้าใจอย่างแน่นอนจากการศึกษาพระธรรมวิวรณ์ก็คือ
ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับประชากรของพระองค์นั้นใกล้ชิดและแนบแน่น”

“มีความเชื่อมโยงอันน่าอัศจรรย์ปรากฏอยู่ระหว่างจักรวาลแห่งสวรรค์กับโลกนี้
สิ่งทั้งหลายที่ได้ทรงสำแดงแก่ดาเนียล
ภายหลังก็ได้รับการเติมเต็ม ให้สมบูรณ์ด้วยการสำแดงที่ประทานแก่ยอห์นบนเกาะปัทมอส
หนังสือทั้งสองเล่มนี้ควรได้รับการศึกษาอย่างถี่ถ้วน ดาเนียลได้ทูลถามอยู่สองครั้งว่า
เวลาจะสิ้นสุดลงเมื่อใด?”

“ข้าพเจ้าได้ยินแล้ว แต่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ แล้วข้าพเจ้าจึงทูลว่า โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า
บันปลายของสิ่งเหล่านี้จะเป็นอย่างไร? และพระองค์ตรัสว่า ดาเนียลเอ๋ย จงไปตามทางของเจ้าเถิด
เพราะถ้อยคำเหล่านี้ถูกปิดไว้และผนึกไว้จนถึงวาระสุดท้าย หลายคนจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
ถูกทำให้ขาวสะอาด และถูกทดลอง แต่คนอธรรมจะกระทำความอธรรมต่อไป
และไม่มีผู้ใดในพวกคนอธรรมจะเข้าใจ แต่บรรดาผู้มีปัญญาจะเข้าใจ
และตั้งแต่วเวลาที่เครื่องเผาบูชาประจำวันถูกยกเลิกไป
และสิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่ก่อให้เกิดความรกรุงรังถูกตั้งขึ้น จะมีหนึ่งพันสองร้อยเก้าสิบวัน
ความสุขมีแก่ผู้ที่คอยอยู่และไปถึงหนึ่งพันสามร้อยสามสิบห้าวัน แต่เจ้าจงไปตามทางของเจ้าจนถึงที่สุดเถิด
เพราะเจ้าจะได้พักผ่อน และจะยืนอยู่ในสวนของเจ้าตอนปลายแห่งวันทั้งหลาย”

“พระสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ทรงเป็นผู้ทรงเปิดผนึกหนังสือม้วนนั้น
และประทานแก่ยอห์นซึ่งการสำแดงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายเหล่านี้”

“ดาเนียลได้ยินอยู่ในสวนของตนเพื่อเป็นพยานของตน ซึ่งถูกผนึกไว้จนถึงวาระสุดท้าย
เมื่อข่าวสารของทูตสวรรค์องค์หนึ่งจะต้องถูกประกาศแก่โลกของเรา

เรื่องเหล่านี้มีความสำคัญอย่างหาที่สุดมิได้ในวาระสุดท้ายเหล่านี้; แต่ขณะที่
'คนเป็นอันมากจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และถูกทำให้ขาว และถูกทดลอง' นั้น
'คนอธรรมจะกระทำความอธรรมต่อไป; และไม่มีคนอธรรมผู้ใดจะเข้าใจ' นี่เป็นความจริงเพียงใด!
บาปคือการละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า;
และบรรดาผู้ที่ไม่ยอมรับความสว่างเกี่ยวกับพระบัญญัติของพระเจ้า
จะไม่เข้าใจการประกาศข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม
พระธรรมดาเนียลถูกเปิดเผยแล้วในพระธรรมวิวรณ์ที่ประทานแก่ยอห์น
และนำเราก้าวไปข้างหน้าสู่เหตุการณ์อนาคตสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้"

"พี่น้องทั้งหลายของเราจะระลึกไว้หรือไม่ว่า เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางภัยอันตรายในยุคสุดท้าย?
จงอ่านพระธรรมวิวรณ์ควบคู่กับพระธรรมดาเนียล จงสอนสิ่งเหล่านี้" Testimonies to Ministers,
112-115.